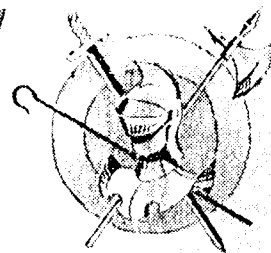

STRAŻ

i ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSTUSA

OPOKA WIEKÓW
Okup za Wszystkich

— Abakuk 2:1; Izajasz 21:11, 12.
“Na Straży Swej Stać Będą...”
“Przychodzi poranek, a także i noc.”

Rok LXV KWIEC.-MAJ-CZERW. 1990 Nr. 2

SPIS RZECZY	Str.
O zamknięciu powołania.....	6
Nleurodzajne fłgowe drzewo -	
Splugawłona śwłątynł.....	7
Komentarze do Kslęgi Objawlenł	
(1879 - 1916)	

“Na ziemi uciśnienie narodów z rozpaczą” (Łuk. 21:28). “Ale wam, którzy się boicie Imienia Mojego. wnijdzie słońce sprawiedliwości.” — Mal. 4:2.

STRAŻ

I ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSYTA

*Trzymiesięczne czasopismo ogłaszające wieczną Ewangelię
Wydawane przez*

FRANCUSKIE ZRZESZENIE WOLNYCH BADACZY PISMA ŚWIĘTEGO
11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

SENTINELLE

ET HERAUT DE LA PRESENCE DE CHRIST

*Périodique trimestriel annonçant l'Évangile éternel
et publié par*

L'ASSOCIATION FRANÇAISE DES LIBRES ÉTUDIANTS DE LA BIBLE
11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

Prix de ce numéro 8,00 francs
Abonnement annuel 30,00 francs
Cena jednego egzemplarza 8,00 franków
Roczna prenumerata 30,00 franków

Le Directeur de Publication : Antoine PAPAŁAK

L'imprimeur-Éditeur : A.F.L.E.B.

11, Rue du Maréchal Joffre
62320 ROUVROY (France)

Rok LXV

KWIECIEŃ-MAJ-CZERWIEC 1990

Nr. 2

0 zamknięciu powołania

Dokończenie

choć nie możemy wiedzieć ani też mówić, żeby ci, co w ostatnim czasie zostali usprawiedliwieni, nie nadawali się bardziej na te stanowiska.

Ponieważ ogólne "powołanie" skończyło się w październiku 1881 roku, chociaż "drzwi" te nie są jeszcze zamknięte, lecz są otwarte dla niektórych do wyjścia, gdyż nie zachowują przymierza, a dla innych do przejścia dla zajęcia ich miejsc, aby przeznaczona liczba osiągnęła nagrodę, której nikt nie osiągnie prócz tych, którzy w sercu i intencji posiadają obraz drogiego Syna Bożego, - jest więc rzeczą niemożliwą obiecywać współdziedzictwo w Królestwie tym, którzy w teraźniejszym czasie poświęcają się Panu. Wszystko co możemy powiedzieć, to tylko to, iż w każdym razie poświęcenie się ich jest rozsądną służbą i jeżeli Pan okaże, że przyjął ich ofiarę, to jest zupełnie właściwym z ich strony uważać za świadectwo, iż zostali przyjęci przez Pana do wszelkich praw i przywilejów do składania ofiar takich, do jakich zostali uprzywilejowani wszyscy poświęceni przed zakończeniem ogólnego powołania.

Odnosząc do tego, co będzie stanowić świadectwo Boskiego przyjęcia, podajemy dwie sugestie, które w obu wypadkach wydają się nam dobrą podstawą, aby mieć całkowite zapewnienie wiary pod tym względem. (1) Boskie przyjęcie ofiary może być rozeznane przez to, gdy poświęcony znajduje przywileje do poświęcenia się, samozaparcia, itd., w służbie Pańskiej, dla prawdy i braci, - bez względu na to, jak upokarzająca służba lub sposobność będzie w wynakładaniu życia za braci. (2) Boskie przyjęcie ofiary w obecnym czasie obejmuje nie tylko działalność spłodzenia z Ducha świętego, lecz także zdolność do ocenienia jasno duchowych zarysów Boskiego Planu, jak jest pokazane przez światło złotego świecznika w miejscu "Świątym", przez chleb pokładny i przez przywileje społeczności i służby przedstawione w kazidło złotego ołtarza.

Ktokolwiek posiada te dwa świadectwa, według naszego zdania, powinien się czuć, iż znajduje się za pierwszą zasłoną Przybytku, a przeto jest poczytany na razie jako członek ciała Najwyższego Kapłana. Tacy, według naszego przekonania,

winni uważać się za całkowicie nadających się do ubiegania się o nagrodę, mając na pamięci warunek - być wiernymi aż do śmierci. Jednakże należy rozróżnić dwie rzeczy, mianowicie ocenienie rzeczy duchowych a ocenienie restytucji, rzeczy ziemskich tylko. Wierzimy, że "człowiek cielesny", w warunkach przyjaznych, może w wielkiej mierze ocenić Boskie zrządzenie dla świata; lecz rzeczy duchowe, które Bóg specjalnie zarezerwował dla Maluczkiego Stadka, mogą być ocenione

tylko przez tych spłodzonych z Ducha. Nie znaczy to, że człowiek cielesny nie może rozumieć, co mówimy, gdy rozbieramy duchowe rzeczy; ale, jak Apostoł powiada, że chociaż on rozumie, co mówimy, to jednak słowa nasze są "głupstwem dla niego", gdyż nie może ich pojąć jako za prawdę, ani nie może ich do siebie zastosować.

W.T. 2901 - 1901.

Nieurodzajne figowe drzewo Splugawiona świątynia

Marek 11:12-25

"A tak z owoców ich poznacie je".- Mat. 7:20.

Tryumfalny wjazd Jezusa do Jeruzalemu, już należał do przeszłości. Jezus, po spędzeniu pewnej części dnia w tym Świętym Mieście, wrócił się do Betanii, które jest jedynie przedmieściem Jeruzalemu. Następnego poranka, Jezus, wracając do Jeruzalemu, zauważył figowe drzewo podle drogi, które miało wiele liści. On przybliżył się do niego, szukając fig, lecz nie znalazł nawet jednej. Ów dobry widok liści był zwodniczym. Jezus wtedy rzucił przekleństwo, zarazę, na to drzewo, oświadczając się, że ono nie miało wydać owocu na zawsze, lub aż do pewnego uzupełnienia. Co to miało znaczyć? To zapewne nie było wzmianką, że naśladowcy Jezusa mieli przeklinać każde bezowocne drzewo lub nieurodzajne pole! W tym przekleństwie musiała znajdować się jakaś głębsza nauka, która na powierzchni tegoż nie była widoczna.

Badacze Pisma Św. sądzą, że teraz widzą owe głębsze znaczenie tego starannie zanotowanego wydarzenia. Oni wierzą, że figowe drzewo było użyte jako typ lub obraz na naród Żydowski; i że sprowadzona na to drzewo zaraza z powodu jego bezowocności, stosowała się aktualnie do zarazy w poprzednim dniu wypowiedzianej nad narodem Żydowskim z powodu jego bezowocności.

W dniu poprzedzającym to wydarzenie, Jezus powiedział narodowi Żydowskiemu: "Nie ujrzyście mnie więcej, aż do tego dnia". Tak więc On oświadczył się o tym figowym drzewie, że ono miało być prze-

klete aż do końca Ajonu, czyli wieku. Jezus, gdy znowu mówił do swych uczniów względem końca tego wieku, oświadczył się: "Gdy ujrzyście figowe drzewo wypuszczające liście, wtedy wieście że blisko jest lato" - że czas zimy, czas przekleństwa narodu Izraelskiego i świata, ma się ku końcowi. Innymi słowami: Wypuszczenie lub okazanie życia, nadziei, obietnicy, między Żydami, miało być jednym ze znaków Nowej Dyspensacji.

ZNACZENIE SYONIZMU

Ci sami Badacze Pisma Świętego teraz wskazują na ożywienie nadziei, które się pokazuje w pośrodku narodu Żydowskiego, a szczególnie wyjawione przez Syonizm. Wykazuje się także, że powrót nadziei i wiary do Żydów, odnośnie ich ziemi i Boskich obietnic przeszłości, jest na czasie - akuratnie w zgodzie z prorocstwem. Oni wskazują na 40 rozdz. Izajasza - że takowy jest teraz w toku wypełnienia się: "Cieszcie, cieszcie lud mój! mówi Bóg nasz. Mówcie pocieszenie do Jeruzalemu i wołajcie mu, że jego wyznaczony czas wypełnił się i że jest odpuszczona nieprawość jego: ponieważ on otrzymał z rąk Pańskich w dwójnasób za wszystkie grzechy swoje".

Ci sami Badacze opowiadają, że prorocstwo Ezechiela o dolinie suchych kości, które się zeszyły, zostały przyrodziane ciałem i w końcu otrzymały dech żywota, jest alegorią odnoszącą się do Żydów. Oni twierdzą, że to prorocstwo nie odnosi

się do literalnego zmartwychwstania, lecz do wskrzeszenia Izraelskich nadziei w Boskich obietnicach. To jest w harmonii z oświadczeniem Proroka: "Te kości są wszystkim dom Izraelski. Oto mówią: Wyszły kości nasze, i zginęła nadzieja nasza, a my jesteśmy od naszych części odcięci".- Ezech. 37:11.

Ci Badacze dalej oświadczają się, że Św. Paweł uczy, iż naród Żydowski był figuralnie przedstawiony przez Ismaela, syna Agary (Gal. 4:22-31). Jak Agara i jej syn zostali odrzuceni na pewien czas tylko, tak i Przymierze Zakonu i Żydzi zostali odcięci od Boskiej Łaski tylko na pewien czas. Ismael na puszczy nieomal z pragnienia omdlał, a następnie został ożywiony przez Anioła Pańskiego, który wskazał mu źródło wody. To także jest figuralne. Żydowskie nadzieje o Boskiej Łasce niemal umarły były. Syonizm jest owym studziennym źródłem, które ich ożywia - wyzwala ich od śmierci jako naród. W Królestwie Mesjasza, które wkrótce zostanie ustanowione na poziomie duchowym, Żydzi otrzymają wielkie błogosławieństwo - na poziomie ziemskim.

Nie wiemy o jakim innym tłumaczeniu, które zdaje się stosować się do faktów tej lekcji albo które pokazuje przyczynę dla której Jezus miał okazać swą urazę do martwego przedmiotu, który nie miał jakiej osobistej odpowiedzialności.

OCZYSZCZENIE ŚWIĄTYNI.

Po owym zajściu figowego drzewa, Jezus i Jego uczniowie puścili się dalej w drogę do Jeruzalemu i, przyszedłszy tam, weszli wprost do Świątyni. Tam, Jezus, przeciwnie wszystkiemu co On kiedykolwiek przedtem uczynił, przybrał sobie władzę i począł bez jakiegobądź ceremonii wyganiać handlarzy, wywracając stoły wekslarzy i stragany, w których gołębie sprzedawano ludziom, którzy życzyli sobie ofiarować je na ofiarę w Świątyni. Inny opis tego samego zajścia mówi nam, że Jezus użył bicia z małych sznurków w tym oczyszczeniu Świątyni i wygnał handlarzy. Św. Marek w swym opisie tego zajścia mówi, że On nawet nie pozwolił na przeniesienie naczyń przez Świątynię. Wszystko to ma podwójne znaczenie:

1) To miało do czynienia z ówczesnym zwłaszcza czasem.

2) To podrzędnie było figurą na oczyszczenie pozafiguralnej Świątyni, które,

jak sądzimy, jest w tym naszym dniu na czasie.

Według legalnych zwyczajów naszej doby, zupełnie nie właściwą byłoby rzeczą, aby kto wszedł do jakiego kościoła lub świątyni w celu wtrącenia się do praw sumienia lub do procedury przyjętej przez zgromadzenie, do którego ów kościół należał. Jeśli kto wyrządzał krzywdę, a drugi życzyłby sobie naprawić to, to jego obowiązkiem byłoby pójść i uzyskać rozkaz aresztowania u Sędziego, albo wezwać policjanta, aby on wziął pod uwagę to pogwałcenie prawa i te rzeczy naprawił. Lecz pod Zakonem Żydowskim rzecz ta miała się inaczej. Każdy Żyd był uprzywilejowany wprowadzać Boskie Prawo w ścisłe wykonanie, względem bluźnierstwa lub jakiegobądź świętokradztwa. Zakon wymagał nawet od rodziców, aby ukamienowali swych własnych dzieci za bluźnierstwo.

Jezus przeto uczynił tylko to, co jakikolwiek Żyd miałby prawo uczynić, w tym, że wyrócił handlarski aparat tych, którzy kalali Świątynię Pańską, gwałcąc jej świętość. To da się także zauważyć, że choć Uczeni w Piśmie i Faryzeusze tak silnie życzyli sobie znaleźć jakąś przyczynę przeciw Jezusowi, oni nie sprzeciwili się owemu arbitralnemu postąpieniu tutaj opisanemu. Jezus postąpił sobie w tym tak jak prawo pozwalało. On walczył w sprawie, w czci, Boga i Jego Świątyni, ponieważ miał zupełne prawo to uczynić.

UCZYNILIŚCIE Z NIEGO JASKINIĘ ZŁODZIEI.

W owym oświadczeniu, "Wy uczyniliście z niego jaskinię złodziei" Jezus im dawał do zrozumienia, że ci, którzy zajmowali stanowisko władzy, byli za panujący stan rzeczy odpowiedzialni - tj. Uczeni w Piśmie i Faryzeusze. Dla oszukaństwa i dla innych nagród, oni dozwolili na to, że szczególnie poświęcony Dom Boży stał się miejscem towarowym. Nadto, niektórzy ludzie roszczą, że świątynia była często używana za miejsce handlu na większej skali. W niej oszuci pieniądze znaleźli sposobność spotkania się z ludźmi znajdującymi się w utrapieniu, którzy przyszli do Świątyni na modlitwę.

W.T. 5503 - 1914.

(Ciąg dalszy nastąpi)

przeciwko drugim" (Zach. 8:10). Czy takich samych warunków mamy się spodziewać w Kościele, że jeden wystąpi przeciw drugiemu? Jesteśmy zdania, że to jest właśnie to czego mamy się spodziewać. R4208-08.

Wybrani nie będą zwiedzeni, ale pytanie zachodzi: Czy my należymy do tych wybranych? Naszą odpowiedzią musi być, że Pan to zdecydował według sposobu w jaki my się zachowujemy, gdy przyjdzie ta próba. R4208-08.

Ten dzień zły jakim ma zakończyć się obecny wiek będzie zawierał najsrozsze próby jakie nie były znane dla ludu Bożego, i dla wiernych będzie zachodzić największa potrzeba zbroi prawdy i sprawiedliwości. R4253-08.

Jesteśmy bardzo blisko owej godziny pokuszenia, gdy on złoślik będzie miał dozwolone powodować nadzwyczajne złudzenia i próby na świecie i w nominalnym kościele. R4253-08.

Szatanowi a wraz z nim upadłym aniołom jest dozwolone używać nadzwyczajnej władzy do kuszenia ludu Bożego, aby szattem złudzenia, odnośnie różnych przedmiotów i osób, rozluźnić wszelką skromność. R4514-09.

Pismo zapewnia nas, że ona wielka godzina pokuszenia (próby) przychodząca na wszystkich świat, musi się rozpocząć od Kościoła. R4583-10.

Książę ciemności stara się w niektórych uczynić wojowniczość główną cnotą. R4803-11.

Mało znaczące kwestie odnoszące się do posiadania władzy upoważnienia, metod prowadzenia pracy, itp. powodują niezadowolenia i szemrania...To jest przyczyną, że niektórzy popadają w usposobienie zupełnej gorzkości. R4899-11.

Ta godzina pokuszenia nie osiągnęła jeszcze swego kulminacyjnego punktu, lecz wierzymy, iż w najbliższej przyszłości dojdzie do tego stanu. R5652-15.

Nie było nigdy czasu, kiedy trzeba było tyle siły charakteru i tyle męstwa co obecnie. R5707-15.

W żadnym okresie historii Kościoła, on wielki przeciwnik nie był tak czynnym w rozmnażaniu fałszywych nauk i w odwracaniu uwagi wiernych od prawdy przez nasuwanie im bezpożytecznych i niestosownych kwestii jak obecnie. R5970-16, 3199-03.

Duch samolubstwa i ambicji jest tym duchem, który będzie się wzmacniał tak dalece, że wciągnie wszystkich i wszędzie. R5981-16.

Może być dozwolone upadłym aniołom używać sposobu, przez który oni by mogli pozornie się materializować. Q17.

Chociaż jest to czas próby, to jednak dla tych, którzy rozpoznają obecność Pana, itd., jest to też czas drogocenny i przychylny. R3719-06, 713-85.

Wiemy, że żyjemy w "dniu złym", w którym

obecny wiek zleje się w nową dyspensację. R 5268-13.

Próba ta, tak jak ona przychodzi na ogólne Chrześcijaństwo, jest przedstawiona przez Apostoła w liście do Tymoteusza (2 Tym. 3:1-5). Św. Paweł opisuje tam pewne charakterystyki tej godziny pokuszenia, nazywanej także "wielkim uciskiem" przychodzącym na świat. R2793-01; SM117.

Tak jak Pan dał pozwolenie przeciwnikowi wobec Jjoba, tak Szatan otrzyma specjalną władzę i wolność w tej godzinie pokuszenia (Zobacz 2 Tess. 2:9-12). R4391-09, 4227-08, 2793-01.

To ma znaczyć czas wielkiego ucisku, wielki sprzeciw ze strony złych duchów, jeżeli oni otrzymują więcej wolności i przywilejów niż mieli poprzednio, to można widzieć, iż to znaczy wielką pokusę dla świata. Q18.

Godziny próby. R504-83*

Doświadczenia. R2775-01.

Jej zasady i próby będą różne, a niektóre z nich będą subtelne i tak zwodnicze, że wszyscy, co nie będą dostatecznie zakorzenieni i ugruntowani w prawdzie, będą sprowadzeni z tego pewnego fundamentu - okupu. R 2792-01.

My, obecnie żyjący, doszliśmy do tego "złego dnia", i to ważne poselstwo dziś do nas się stosuje: "Obleczcie się w zupełną zbroję Bożą!" (Efez. 6:11). Każda część tej zbroi, każdy owoc Ducha jest częścią koniecznego przygotowania się na ten "zły dzień", na tę "godzinę pokuszenia" teraz obecną. R5678-15, 5981-16, 5184-13.

Kamień obrażenia jest dozwolony dla wypróbowania naszej wiary, cierpliwości i wierności. R3719-06.

Możemy się spodziewać zadziwiającego rozwinięcia się "okultyzmu", "czarnej magii" i spirytyzmu w ciągu kilku następnych lat, jako części tej wielkiej "godziny pokuszenia". R4163-08.

Przeciwnik będzie zagniewany i uczyni wszystko, co będzie w jego mocy, aby skusić i doświadczyć tych, którzy mieszkają na ziemi. NS563.

Przeciwnik stara się zatruć nasze umysły, i zaszczerpić do nich nieczystość, gniew, złość, zazdrość, nienawiść i inne uczynki ciała. R4584-10.

To zażalenie, "Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie", stosuje się do wszystkich Chrześcijan, ale szczególnie do tych, którzy stanowią Kościół. R2883-01.

Wielki kryzys przychodzi na Badaczy Pisma Świętego, a im wcześniej da się zauważyć, tym łatwiej można go uniknąć. To może doprowadzić do rozerwania; chociaż nigdy Badacze

Pisma Świętego nie posiadali w takim stopniu ducha pokory, cierpliwości, dobroci, miłości, inteligencji, wiary i radości jak obecnie. R5981, 5982-16, 4899-11.

Przyczyną wielu kłopotów, nieporozumień i niebezpieczeństw w zgromadzeniach są starsi i diakoni. Dzięki Bogu, iż nie zdarza się to wszędzie, lecz w mniejszości. R5981-16.

Pytania V.D.M. (Verbi Del Minister) zostały uformowane, aby były pomocne każdemu i aby mogły pomóc do poznania, iż przedstawiciele, którzy mają być wybrani, posiadają odpowiednią znajomość Słowa Bożego i że ich służba może być pożyteczna a nie szkodliwa. R5982-16.

Ducha tego można także zauważyć w strajkach, jakie przytrafiają się w tym kraju. Każdy pragnie zysków i jest gotów walczyć o zaszczyty, przywileje, stanowisko, itp. R 5981-16.

Ten sam duch samolubstwa i ambicji prowadzi do anarchii w Kościele. Z tego powodu, przewidujemy czas wielkiego ucisku dla świata, jak również i dla Kościoła. R5981-16.

Gdyby Kościół posiadał ducha Mistrza, to nie byłoby żadnej wymówki, aby miał być podany ambitnym ludziom (niekiedy ambitnym kobietom). Mniemamy, że teraz jest czas, w którym Dom Boży ma być przyprowadzony do porządku. R5981-16.

Pan dogląda spraw swego ludu i przypilnuje, aby wszyscy ci, którzy pokładają swą ufność w Nim, mieli wszelkie sposobności do przywdziania zupełnej zbroi Bożej. R5184-13, 4253-08.

Żołnierze krzyża mają mieć się na baczności jak nigdy przedtem. R4391-09.

W swym liście do Tesaloniczan (2 Tes. 2:9-12) Apostoł podaje parę innych myśli co do szczególnych prób godziny pokuszenia, która już przyszła na świat. R2793-01.

NA WSZYSTEK ŚWIAT - Próby owego "dnia złego" nie ograniczają się tylko do Kościoła, chociaż z nim rozpoczynają się. R5718-15.

Specjalne próby tej "godziny pokuszenia" rozpoczynają się pod niektórymi względami z nauczycielami Kościoła i postępują naprzód coraz bardziej wśród tych, którzy zostali powołani z ciemności. Później one dosięgną duchowieństwo nominalnego kościoła i ich laików, i w końcu wszystkie masy nieodrodzonych. R4899-11, 4473-09, 4253-08.

Nie może nas dziwić, jeśli ta godzina pokuszenia przychodzi ze szczególną siłą na poświęconych. R4899-11, 4191-08, 4167-08, 3943-07.

Jeżeli jest prawdą względem wszystkich, to tym więcej jest prawdą względem tych, którzy zostali zaszczycony stanowiskiem szczególnych służb w Kościele, jako Starsi, aby byli

nader baczni w tej godzinie pokuszenia, która jest nad całym światem a w szczególności nad wybranymi. R3943-07.

Pokuszenia, próby i doświadczania dotknęły wszystkich ludzi każdej narodowości, a szczególnie wszystkie części Chrześcijaństwa. R5718-15.

Ta "godzina pokuszenia", która ma doświadcząć wszystkich mieszkających na ziemi, jest już tutaj; my już się w niej znajdujemy i to jest częścią próby dla naszej wytrwałości. R2792-01.

W sroglích doświadczeniach przez jakie wielu przeszło, niektórzy zwątpili w egzystencję Boga. Nie znając wielkiego planu Bożego, ludność traciła zaufanie do jakiegokolwiek wyższej władzy. R5718-15.

W tym okresie doświadczeń i wstrząsów, wszystkie systemy kościelne ulegną zupełnemu skruszeniu. Babilon upadnie. R5718-15.

"Godzina pokuszenia" przyszła na cały świat, a jeszcze większe próby są przed nami. OV429; R4899-11, 3929-07.

Wierzmy, że godzina ta jest już nad nami, że się już rozpoczęła. Dla ludzi światowych, to znaczy niezadowolenie, gorycz, złe posądzania, nienawiść, kłótnie, rabunki, morderstwa, itp. Ten właśnie duch zagraża zburzeniem całego ustroju społecznego. R4899-11

Lecz Pismo Święte jednoznacznie informuje nas, że przy końcu tego wieku będzie czas szczególnych prób i doświadczeń nie tylko dla świata, lecz również dla Kościoła, gdyż "sąd musi rozpocząć się od domu Bożego". R 4253-08, 5981-16.

Ta godzina próby w pewnym znaczeniu ma się rozpocząć od nas, od Kościoła. R4899-11.

Nie możemy modlić się do Boga, aby nie dozwalał na te próby wiary i cierpliwości; albowiem rozumiemy, że "wybrani" muszą być ludem wypróbowanym. R2793-01.

Pokuszenie tej godziny będzie takie, aby zwać nawet i "wybranych", gdyby to było możliwym. R4167-08.

Ponieważ mamy przepowiedziane, iż "godzina pokuszenia" przyjdzie zarówno na cały świat, jak i na Kościół, dlatego wnosimy, że musi być coś takiego w powietrzu, co oddziaływa na wszystkich. R5981-16.

ABY DOŚWIADCZYŁA MIESZKAJĄCYCH NA ZIEMI - W obecnych czasach kamień obrażenia jest dozwolony dla wypróbowania naszej wiary, cierpliwości i wierności. R3719-06.

"Gdyż przez ogień objawiona będzie, a każdego roboty, jaka jest, ogień doświadczy". (1 Kor. 3:13). R3760-06.

Ta doktryna o Innej drodze do zbawienia, a nie przez krzyż Chrystusa, jest próbą, jaka przyjdzie na całe t. zw. chrześcijaństwo, by ich doświadczyć. R3826-06.

Gdy ta "godzina pokuszenia" uniży wynio-
słość przeciwników Prawdy, którzy mienią się
być Kościołem Boga, wtedy ci przeciwnicy do-
wiedzą się kim są wybrani, przyjdą i pokło-
nią się Im do nóg. R504-83*

3:11 OTO IDĘ RYCHŁO - Wzmacniaj się, niezadługo
przyjdę i wezmę cię do siebie. R5532-14.

Dużo osób wlerzyło przez wiele lat, że ży-
jemy w tym czasie "rychłym", ale omieszkując
rozpoznać sposób przyjścia Chrystusa i cha-
rakter Jego obecności, one jeszcze Go wycze-
kują. R504-83*

Niech ci, co przylegają do cielesności i
spodziewają się przyjścia Pana w stanie
ziemskim, uważają aby On nie przyszedł po-
dobnie jak złodziej, tj. po cichu, w ciełe
duchowym i niewidzialnym i, aby przy rozda-
waniu nagród, nie udzielił korony drugim.
R505-83*, 492-83*

TRZYMAJ - "Bądź wierny aż do śmierci, a dam
ci koronę życia". (Obj. 2:10). E585.

Nie wymykaj się z tej błogiej społeczności,
do której wszedłeś, którą twój Mistrz dla
ciebie utwierdził, gdy uczynił cię przyjem-
nym na podstawie twego przymierza, aby cier-
pieć i umrzeć z Nim. R5532-14.

Wszystko, co Słowo Jego poświadcza jako
prawdę trzeba "mocno trzymać". R1206-90.

Wszystkie napomnienia i rady Pańskie mają
swoje zastosowanie do Jego ludu w naszym
czasie. Przeto my obecnie możemy znaleźć
pewną naukę w tym tekście. R5532-14.

CO MASZ - To, co ci przeznaczono. F145,198.

Słowa te nie były mówione do świata, ani
do kościoła nominalnego, ale do prawdziwego
Kościoła. R5532-14.

ABY NIKT NIE WZIAŁ - Liczba koron jest ogra-
niczona, a są tacy, którzy ją postradają, a
wierniejsi od nich uzyskają. C248; F109; R
5970-16, 5532-14, 5045-12.

Obecny czas, od roku 1881 aż do chwili,
kiedy drzwi sposobności do ofiarowania się
Panu na służbę będą zupełnie zamknięte, jest
okresem "przesiewania" dotyczącym wszystkich
tych, którzy są już pod łaską Bożą. R4842-11

Za każdego, który opuszcza okup i światło
teraźniejszej prawdy, ktoś inny, żarliwszy i
gorliwszy, przystępuje. R1860-95, 1746-94.

Nie mamy się odnosić z sympatią do tych,
którzy odchodzą. R1860-94.

Jest jasne, że prawdziwy Kościół jest za-
chowany czystym przez samą Głowę Kościoła,
wymazując nazwiska tych, którzy upadają. R
3212-03, 694-84.

Ci, którzy tracą swe korony, są zaliczeni
albo do nieprzyjaciół Bożych, albo do tych,
których Syn zachowa "jako przez ogień", czy-
li do "ludu wielkiego" z Objawienia 7:9,13.
R2942-02.

Znaki wskazują, że wielu dzisiaj żyje
obłudnie i podlega sądowi Bożemu. R5850-16.

Nie pozwól, aby ona dostała się komuś dru-
gemu. R5532-14.

Fakt, że tak wielu poświęconych zostało
przyjętych od roku 1878, zdaje się nasuwać
wniosek, że było wiele wolnych miejsc na
liście wybranych i że ona się stopniowo uzu-
pełnia. R5168-13.

Każdy kto teraz przychodzi zupełnie do
światła teraźniejszej prawdy daje nam do
zrozumienia, że ktoś inny, będąc niegdyś za-
plecztowany i przyjęty od Pana, nie potra-
fił zachować swojego przymierza i został
odrzucony, i że jego korona została udzielo-
na Innemu. R2307-98.

Gdy korona została komu odłożoną, a w
miedzyczasie wystąpiłby ze stanu dla różnych
trudności i powodów i nie wytrzymałby próby,
wówczas okazałby się niegodnym, bo nie był
zwycięzcą. Q51.

Inni zabierają miejsca i korony tych, któ-
rzy zapierają się kosztownej krwi przymie-
rza, przez którą zostali uświęceni, i ją
ignorują. R1860-95.

Pan, On Sędzia sprawiedliwy, zadecyduje,
którzy będą godni a którzy niegodni koron.
R3212-03.

Gdy ktoś jest odrzucony jako niegodny, je-
go miejsce staje się próżne i jego korona
jest zwolniona. R5168-13.

"Każdą latorośl, która we mnie owocu nie
przynosi, odcina" (Jan 15:2). R732-85.

KORONY TWOJEJ - Kiedy Ciało Chrystusowe bę-
dzie uzupełnione, nie będzie już więcej żad-
nego dodatku - żadnej zbyteczności. W obra-
zie widzimy, że nikt nie mógł zajmować urzę-
du Najwyższego Kapłana jeżeli miał zbyt ni
palec u ręki lub u nogi. Każda korona będzie
noszona przez kogoś. T144,145; CR461.

Jedna korona została wyznaczona każdemu z
nas, skoro tylko uczyniliśmy przymierze z
Bogiem. R5532-14; CR460.

"Korona życia" jest odłożona dla zwycięz-
ców. R878-86.

Jeśli niektórzy nie potrafili utrzymać
swoich przywilejów, są inni, którzy szybko
zajmą ich miejsca. R3199-03.

"Korona ta jest teraz twoją, na mocy za-
rządzenia, jakie uczyniłem dla ciebie, ja
sam, jako twój Orędownik, a także na mocy
przymierza ofiary, jakie uczyniłeś ze mną".
R5532-14.

"Trzymaj mocno tę koronę!" R5532-14.

3:12 KTO ZWYCIĘŻY - Włócej niż zwycięzcy, Malucz-
kie Stado. R4654-10.

"Wysokie powołanie" jest wszędzie zazna-
czone jako nagroda pewnych zasług, przezna-
czona tylko temu "kto zwycięży". R4493-09.

UCZYNIĘ GO FILAREM - Obiecana nagroda uczyni
go, nie częścią matowazną, ale częścią wi-
talną - filarem w prawdziwej i wiecznej
świątyni - częścią, która nie może być usu-

nięta tak długo, jak trwa budynek. R5993-16.

Jezus jest "głównym budowniczym" w budowaniu świątyni. R172-80.

Jego wierni naśladowcy będą żywymi członkami i filarami. R2367-98, 1813-95.

Wyniesienie do autorytetu. R465-83*

W ciągu okresu filadelfijskiego, szczególnie podczas pierwszej i ostatniej fazy, wierni musieli ustąpić z nominalnej świątyni, lub zostali z niej wyrzuceni za głoszenie Prawdy. R5993-16, 505-83*

W KOŚCIELE - W prawdziwym Kościele Chrystusowym. T79; R638-84.

W świątyni prawdziwej i wiecznej. R5993-16, 505-83*

Prawdziwy Kościół; Chrystus. B230, 267; F150; T79.

Ten tekst odnosi się do Kościoła uwielbionego, czyli do niebieskiego Jeruzalemu. R638-84*

IMIĘ BOGA MEGO - "Zna Pan, którzy są Jego" (2 Tym. 2:19), i w słusznym czasie zupełnie i wiecznie uzna ich. R5993-16.

NOWEGO JERUZALEMU - Królestwa Bożego. A371.

Nowe Jeruzalem przedstawia nowy duchowy rząd w wieku Tysiąclecia. R2832-01.

Bóg będzie mieszkał w tym chwalebnym mieście, czyli rządzie. Będzie to Jego świątynia. R2832-01.

Obraz uwielbionego Kościoła, Oblubienicy. R238-81*

IMIĘ MOJE NOWE - Imię uwielbionego Chrystusa. E44.

"A toć jest Imię, którym ją nazwię: Sprawiedliwość Jehowy". (Jer. 33:16). Jak żona otrzymuje dłał ze swoim mężem w honorach i otrzymuje Jego Imię, tak podobnie Kościół otrzymuje Imię Chrystusa jako członkowie Ciała Chrystusowego. E44; R3970-07; R238-81*

Wydawałoby się, że Jezus będzie znany pod nowym imieniem i pod tytułem różniącym się od tego, który posiada obecnie...Nowe Imię podsuwa myśl o zmianie oficjalnego stanowiska Chrystusa wobec odrestaurowanego Izraela i innych narodów w przyszłym wieku. R237-81*

Jak imieniem naszego Pana było Jezus i potem stał się Chrystusem, Mesjaszem, tak wszyscy co stają się członkami Jego ciała podchodzą pod to Jego nowe Imię, oraz są uznawani przez Pana i mogą być uznawani jedn przez drugich, jako członkowie Chrystusa. R3970-07.

Podczas Ich próby, imiona wiernych były wyrzucone jako złe. Napłętowano Ich jako niewiernych i heretyków. Wcale nie byli uznani jako dzieci Boże, ani jako obywatele Niebieskiego Kraju, oni nie byli uznawani za Chryścijan. R5993-16, 505-83*

"Bóg najpierw wejrzał na pogan, aby z nich wziął lud imieniom swemu". (Dz. Ap. 15:14). R237-81*, 255-81, 4-79.

3:13 KTO MA USZY - (Zobacz komentarze do Obj. 2:7).

Ucho wiatry jest szczególniejszą łaską od Boga, której On udziela pokornym, szczeremu sercu, pragnącemu prawdy i sprawiedliwości. R4557-10.

3:14 A ANIOŁOWI - Specjalny posłanec szczególnie upoważniony od Pana jako swego przedstawiciela. R3570-05, 2826-01.

Ten sam, o którym jest wspomniane u Łukasza 12:42. R4211-08*

ZBORU - Poselstwo do Kościoła okresu Laodycejskiego przedstawia obraz dzisiejszego nominalnego kościoła, tak jak nasz Pan go widzi. Jeśli rozumiemy, co Chrystus miał na myśli w tym poselstwie, to ono jest posłane szczególnie do tych, którzy wyznawają Jego Imię, lecz wyplerają się Prawdy, którą On tutaj przedstawia. R5993-16, 2763-01.

Ilość Pism, które mówią o Babilonie po Jego odrzuceniu od łaski Bożej i o Jego szybkim schyłku i upadku, jest poniekąd zadziwiająca. W Objawieniu 3:14-21 cały ten obraz jest nam przedstawiony w sposób uderzający. R177-81.

LAODYCENSKIEGO - Laodycea znaczy "sprawiedliwość dla ludu". R110-80.

Laodycea tłumaczy się jako lud próbowany, sądzony. R5993-16; R505-83*

Jesteśmy w czasie ostatniego, czyli Laodycejskiego okresu tego wielkiego nominalnego Kościoła ewangelicznego składającego się z pszenicy i kłkołu. D65; R5718-15, 5651-15, 4870-11, 1371-92.

Opis nie zawiera słowa pochwały, ale pokazuje, że ten lud był wypróbowany i znaleziony niedostatecznym. R5993-16; R457-83*

Odpowiada czasowi Żydowskiego faryzeusztwa i przedstawia stan narodów Protestantów w chwili powrotu Pana. R1295-91*

Laodycea znaczy sąd i odnosi się do Kościoła "czasu ostatecznego". H697-B.R.

Siódma faza Kościoła trwa od początku dziewiętnastego stulecia aż do ustanowienia Królestwa Bożego i uwielbienia Kościoła. H697-B.R.

To jest ten kościół, na który przyszła "godzina pokuszenia", to jest ten, który ma być "zważony na wadze i znaleziony lekki". To jest to pokolenie, które ma potknąć się, jak się potknęło pokolenie Żydów, które wiodło pierwszy adwent. H698-B.R.

Dzisiejszy kościół nominalny. R5992-16, 491-83*

Zbór Laodycejski może reprezentować kościół naszych dni, przy końcu wieku Ewangelii. R4870:11, 5651-15.

To poselstwo jest posłane szczególnie do tych, którzy wyznają Imię Mistrza, lecz zaplerają się Prawdy, którą On tutaj przedstawia. R5993-16.